

rørske Børn og forbryderiske Forældre), udkommen 1895 her i Paris. Det blev ogsaa stærkt betonet, at Forældrene ofte havde stor Skyld i Børnenes Udskejelser.

Modsætningen mellem de socialistiske og de atheistiske Medlemmer af Kongressen kom stærkt frem, da der blev Tale om Fællesopdragelse. Denne den første Betingelse for et sundt og naturligt Samliv mellem Mand og Kvinde vandt ikke enstemmig Tilslutning, hvilket den sikkert havde gjort, hvis man ikke havde sat et bestemt Forsøg i den Retning i Vaisenhuset i Cempuis op som Mønster. M. Robin, den tidligere Bæstyrer, havde talt for fri Kærlighed, frit Ægteskab, og præsenteret sig selv som Neomalthusianer. En stor Del af Forsamlingen ønskede derfor ikke at sætte „Cempuis“ paa sin Fane, de forlangte Ønsket fremsat uden Antydning af Maaden, men blev overstemte.

Arbejdsloven for Børn og voksne blev diskuteret men ikke stemt over; man fandt, at det vilde være et Indgreb i Folkets Ret at fastslaa en bestemt Arbejdstid; man ønskede dog, at der skulde gives mere Fritid. I Reglen har de kun én Dag fri om Maaneden, finder de sig ikke deri, bliver de afskediget. De periodiske Arbejdsstandsninger tvinger dem til at arbejde til det yderste. Mme. Cheliga Loevy støttede dette Forslag som Talsmand for 15,000 Kvinder, der arbejder i de store Magasiner i Paris fra 7½ Morgen til 11 Aften uden Lejlighed til at sidde ned, undtagen ved Maaltiderne. Bon Marché, Louvre og nogle andre danner hæderlige Undtagelser; Madame Vincent vil ikke alene have mere Fritid, hun er tilbøjelig til at ønske Kvinderne udelukket fra usundt Arbejde, f. Eks. Trykkerierne. Som Talsmand for „L'Egalité“, Gruppe 1, fremhæver hun, at de forskellige Sygdomme, der følger med dette Arbejde, nedarves paa Børnene. De statistiske Oplysninger, hun giver, er skrækkelige. I 151 Tilfælde blandt Sættersker aborterede 82, 4 nedkom for tidlig, 5 fødte døde Børn, 30 mistede deres Børn i det første Aar, 8 i det andet, 7 i det tredje, 1 i det fjerde Aar. Kun 14 blev 4 Aar gamle. De andre døde af Hjernelidelser og Krampetilfælde. Kvindens Arbejde her sætter Lønnen ned, man giver dem 30—40 ja indtil 50 pCt. mindre end Manden; disse se sig ofte nødt til at leve af deres Døtres og Hustruers Arbejde. Kvindens Arbejde paa Værkstederne leder til Familiens Opløsning, til Slægtens Demoralisation og Svækkelse. Hendes Ønske gaar ud paa:

- 1) en 6 Timers Arbejdsdag for Kvinder og Børn;
- 2) 2 Maaneders Hvile før og efter Nedkomsten;
- 3) lige Løn for Mand og Kvinde for samme Arbejde;
- 4) Kvinden skal vælges og vælge til Arbejds-Voldgiftsraadene „Les prudhommes“ og „prudfemmes“, hvis Medlemmer skal have Tilsyn med Værkstederne og paase, at Lovene overholdes.